Nyíri Attila
ᚾᛅᚿᛚᛁ ᚫᚺᛏᛁᚴ

Vallás és hit

ᚴᚫᛋ ᛅᛋ ᛅᚾᛅᛅᚾᛘ

A mélység előtt

Az utad, amelyen jársz, megszokott,
S adott helyzetben mindig úgy teszesz.
Megint más az, amit az Úr rendez,
S a ténnyel megtenni szándékozott.

Az elrendelés előre adott.
Érted már a látható műveket?
Mert ha nem, akkor azt sem értheted,
Hogy' jönnek létre a gondolatok.

Az elkövetés leküzdhetetlen.
Nincs erősebb ok, mint az oktalan,
S az ellentétek érzelme vagyok.

Nem teszek semmit az óhaj ellen.
Fellép a vágy, kívánság oda van,
És cselekedve végül meghalok.

Kispest, 1996. január 6.

[illegible]	*Érzem, félig lehunyt pillák alól lesve,*
[illegible]	*édes enyheséggel érkezik az este*

[illegible] **A tájt**

[illegible]	Az alkonyi égen
[illegible]	nem is olyan régen
[illegible]	áldozott egy lény.
[illegible]	Nem kötött rögökön,
[illegible]	elúszó felhőkön
[illegible]	villódzott e fény.
[illegible]	Feléledt őshitem
[illegible]	halk önkívületben
[illegible]	áramlott belém.

[illegible] .[illegible] [illegible] [illegible] — [illegible] [illegible] **Égeraracsa, 2003. május 7.**

[illegible]

[illegible] — [illegible]

Magyarázat

a tájt — akkortájt, az időtájt

„Ha nem hiszem, hogy nem hiszem,
tudom, hogy hiszem; ha nem hiszem,
hogy hiszem, tudom, hogy nem hiszem”
köznapi közhely

A Zen és én

Ülök a Szent-hegyen.
Kérdezem, hogy' legyen
a világ és a Zen?
Gondolkodom ezen:
Számomra mit üzen,
mi a fontos nekem?

Égeraracsa, 1995. április 10.

Fényt idéz a vátesz,
borzalmat jóvátesz

Adj fényt nekünk, Isten !

Betakart a bánat
Szárnyával engemet, szárnyával engemet,
Ez a sok gyalázat
Végképpen eltemet, végképpen eltemet.

Kín hatol húsomig,
Nagy búbánatom van, nagy búbánatom van;
Csak a düh osztozik
Keserves sorsomban, keserves sorsomban.

Elmennék, ha tudnék,
Hej, de messzi földre, hej, de messzi földre!
Nem kötne a vidék,
Elhagynám örökre, elhagynám örökre.

A vágy felsír bennem:
Hazámat akarom, hazámat akarom!
Fekete könnyeken
Hozzászáll a dalom, hozzászáll a dalom.

Küszködik a lelkem
E süket világgal, e süket világgal,
A való fénytelen
Kárhozattal rávall, kárhozattal rávall.

Mégis fölkiáltok
A sötétben itt, lenn, a sötétben itt, lenn:
Szűnjék meg az átok,
Adj fényt nekünk, Isten, adj fényt nekünk, Isten!

Kispest, 2003. március 26.

Magyarázat

vátesz – jós, jövőbelátó költő

István király a Boldogasszony
oltalmába ajánlotta országát

Alaki azonosság

Egy az Isten állítják
az unitáriusok.
Gy betűre a rovásban
kettős keresztet kapok.

Jelképben gondolkodva
képírással mást jelent:
Őt, az Egyedül Valót,
vagy másképpen Egyetlent.

Címerben s templom tornyán
messze néz s jövőbe lát,
Hármas halmon áll s jelzi
Boldogasszony országát.

Égeraracsa, 2005. május 13.

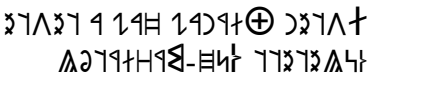

Isten Fiának csak a teste
született Szűz-Máriától

Betelt a törvény
(eleve elrendelten)

A ős **Szűz-Anya** nem Mária,
az **Egyisten** örök lelke éledt:
Anyai teremtő erő,
'melyből szűzen lett az első élet.

Az ős isteni erőforrás
sohasem mérhető emberileg,
Belőle fakad az összes
Édesanya, s velük a Szeretet.

Égeraracsa, 2001. augusztus 17.

„Az idő és az elmúlás két utolérhetetlen mestere a dolgok elintézésének”

Török Rezső

Bizonytalan léptekkel

Változatos az Úristen.
Jó a minél szorosabb egybeolvadás,
A vándorlás által biztosított a más:
Azonosulás egészen.

A holmi mindig elmarad,
Amikor az elnyűtt cipők lekoppannak
Betolakodónak és potyautasnak
Egyformán a búra alatt.

Egyik vallás sem az Isten,
Csak más-más cég által gyártott árukészlet.
Köztük a villongás vetélkedővé lett
A teremtettért merészen.

Fékezni kell és megállni,
Rácsodálkozni a körben futó tájra.
Megtalálni benne mindazt, ami vár; s a
Természethez visszatérni.

Kispest, 2007. március 21.

Az Egy az a végtelen, amelyben a más
a végtelennek csak alkotó eleme

Egy az Isten

Mi a neve a viszonynak Isten és az ember között,
'mely belsőleg és külsőleg az emberből kiütközött?
Belsőleg az istentudat, külsőleg a formák, mi más,
a hit és a szertartások, más szóval maga a vallás.
Imádj bármit, de tudom, hiszem,
hogy végül mégis **Egy az Isten!**

Kezdetben volt a lélekhit, később tárgyak tisztelete,
csillag- , hold- és napkultusza s felsőbbrendű lény lakhelye.
Istenhit nélkül nincs vallás, csak mágikus babonaság,
bár olyanok is akadnak, 'kik a vallást eltitkolják.
Imádj bármit, de tudom, hiszem,
hogy végül mégis **Egy az Isten!**

Ha egy vallás túl bonyolult, még nem jelent fejlettséget,
kezdetleges módon élők is lehetnek keresztények.
Az egyistenhit is ősi, mint a vallás és az ember,
legfeljebb csak homály fedi, szembenézni vele nem mer.
Imádj bármit, de tudom, hiszem,
hogy végül mégis **Egy az Isten!**

Több isten csak félig isten, mind-mind egynek alárendelt,
így a képzet nem fejlődött, csak névtelen oltárt emelt.
Szellemhit és istentudat a hősökkel így fonódott,
a királyok és halottak tisztelete rárakódott.
Imádj bármit, de tudom, hiszem,
hogy végül mégis **Egy az Isten!**

Vadásznépek ősi hite, erős tudat: ez az atyánk,
gyűjtögető csoportoktól: lélekmadár maradt reánk.
Apajog: az elmúláson diadalmaskodó totem,
ezt követte az anyajog: mag, 'mely nem pusztul el sosem.
Imádj bármit, de tudom, hiszem,
hogy végül mégis **Egy az Isten!**

Világvallások is vannak: iszlám, tao- , sintoista,
kereszténység és buddhizmus, brahmanizmus, és ki tudja?
Alapvető kérdés lehet mindenütt a valláserkölcs,
az emberi gyarlósággal számolva, már ez is eldőlt.
Imádj bármit, de tudom, hiszem,
hogy végül mégis **Egy az Isten!**

Külsőleg is minden vallás szertartásban nyilvánul meg:
közös imák, áldozatok s különböző ünnepségek.
Az ünnephez hozzájönnek az életben események:
születés, házasság, halál, s ezekhez tánc, zene, ének.
Imádj bármit, de tudom, hiszem,
hogy végül mégis **Egy az Isten!**

Ember és az Isten között hogy a viszony helyreálljon,
családfő vagy törzsfő, később papság kellett, hogy szolgáljon.
Emberekkel kapcsolatos társadalmi jó törvények,
az erkölccsel ötvöződve, a vallásban tovább élnek.
Imádj bármit, de tudom, hiszem,
hogy végül mégis **Egy az Isten!**

A természeti ünnepek, körmenetek, áldozatok,
a húsvéti locsolás is, termékenységre hivatott.
Ősi ünnep volt a fényé, 'mely napfordulón visszatért,
ez ma Jézus születése s nem a fényé, ki tudja miért?
Imádj bármit, de tudom, hiszem,
hogy végül mégis **Egy az Isten!**

Melyik isten az igazi? Mózesnek a vad Istene,
'ki kárhozattal fenyített, ha fellázadtak ellene?
Vagy Jézus, az emberséges, 'ki nem halt meg a kereszten,
és mágusként elültette szeretetét az emberben?
Imádj bármit, de tudom, hiszem,
hogy végül mégis **Egy az Isten!**

Jézus – a felkent – nem vallást, hanem erkölcsöt hirdetett,
törvény nem ölte meg szívét, bár nem értették az emberek.
A Természet maga isten, az ember csak a képmása,
s változik, mint Energia, 'melynek nincsen maradása.
Imádj bármit, de tudom, hiszem,
hogy végül mégis **Egy az Isten!**

Szellem, anyag, lét és tudat, az értelem és akarat,
mind egyazon Energia megnyilvánulása maradt.
Ez a Természet vallása, 'hol az Én is isten lehet,
majd, ha kiérdemled Ember; addig légy bölcs, Isten veled!
Imádj bármit, de tudom, hiszem,
hogy végül mégis **Egy az Isten!**

Kispest, 1998. január 4.

„Felnőttek számára nem
lehet meséket kitalálni”
Ambrus Zoltán

Erdő mellett a klastrom

Zöld mezőben a klastrom
olyan, mint egy nagy flastrom.
Templomában plébános,
ruházata taláros.
Kihallatszik a mise,
hogyha csöndes, semmi se.
Énekelnek kórusban,
akik hisznek az Úrban.
Lágyan szól az orgona,
mintha hűs víz csobogna.
Elhangzik a szép ének:
vége van a misének.

Kispest, 1997. január 23.

Magyarázat

klastrom – kolostor, zárda
flastrom – (seb)tapasz
plébános – katolikus pap
talár – palást

A céltudatosság is vezessen
végestelen-végig az életben!

Esengve

Tedd alázatossá lelkemet,

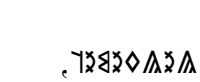

akkor nem leszek oly' elveszett!

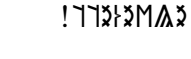

Égeraracsa, 2003. június 16.

„Ó, szép kisdedecske,
Gyönyörű gyöngyöcske,
Szülőd örömére
Nőj meg esztendőre!”
régi óhaj

Félreértésen alapul

A magyar ember sok mindent „imád” :
a napot, eget, földet és fiát.
Ez nem más, mint mélységes tisztelet,
kiváltja belőle a természet.

Bálványimádók sohasem voltunk,
mint a bárányé, olyan a sorsunk.
Mágusunk is volt, papunk a táltos,
emez gyógyított, amaz meg látott.

Félre is értik a magyar anyát,
amikor gyermeket féltve imád.
Nem Istennek tartja hitében meg,
mert Istene nem több, csak az az **Egy** !

Égeraracsa, 2002. július 18.

Magyarázat

táltos – jövőbe látó, áldozó pap
mágus – gyógyító, álomfejtő varázsló

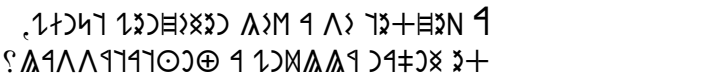

A kezdet és a vég nehéznek tűnik,
de hogyan állunk a folytatással?

Fogas kérdés
(velőske)

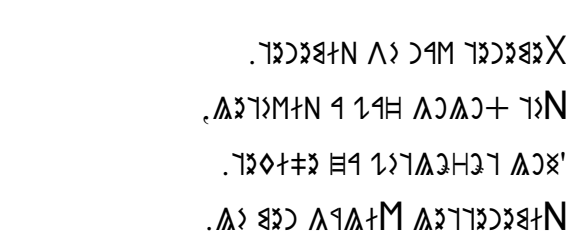

Bemenet van és kimenet.
Két dolog csak a kivétel,
'hol törölték az egyiket.
Kimenettel Világ nem él.
Gép és szerv bír mindkét véggel,
bemenet nincs az Istennél.

Kispest, 1998. december 5.

Az óda személy(ek)hez szóló
emelkedett hangú költemény

𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲

Fohász a Boldogasszonyhoz

𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲

Sorvad már népünk, maroknyi magyarság,
elfogyunk lassan, mint a gyertyaszál;
minden magyarázat: esztelen badarság,
bárki mit mond, magadra maradtál.
Nincs senki, aki vezetne tégedet
keresztútnál, hogy utat mutasson,
nincs senki, aki megfogná kezedet
a sötétbe vezető utakon.
Ígérnek sokan neked segítséget,
„könnyű nekik tanácsot adni itt, ”
majd füstté válik akkor az ígéret,
ha tenni kell éretted valamit.
Tudás népe! Szép szavaknak ne higgy!
lásd be: sorsod csak saját érdeked;
„Magyarok Nagyasszonya, segíts! Segíts!
kérlek, hazám nevében tégedet. ”

𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲
𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲

Országunkat, 'melyet ezer év során
sokszor kifosztottak idegenek,
első királyunk, a keresztény István,
ajánlotta oltalmadba neked.
Régen eljöttünk már az őshazából,
őseink nyomán járva az utat,
nincs többé helyünk e világon máshol,
miénk ez a föld és az is marad.
Árpád vezérünk, 'kit pajzsra emelve
választott hét fejedelmi személy,
– a vereckei szoroson vezetve –
hozott haza, hogy rokonokkal élj.
Mást mondtak nekünk az esetről eddig
becsapva az itt élő népeket;
„Magyarok Nagyasszonya, segíts! Segíts!
kérlek, hazám nevében tégedet. ”

Árpád-ház uralma nem tartott soká,
idegen ült nyakunkra és nevel;
eltűnt földünkről az igazságosság:
takarja most is fekete lepel.
A népünket mindig félrevezették,
más érdekeket tartva szem előtt;
kihalt vezetőinkből az emberség,
s másnak virágzik már a legelőnk.
Lehetne pedig másképp is a forma,
a választás csak rajtunk áll – talán – ,
jó volna, ha mindenki gondolkodna
előre! nem csak szavazás után.
Így érdemtelenül dús asztalt terít
sok áruló feledve érdemed;
„Magyarok Nagyasszonya, segíts! Segíts!
kérlek, hazám nevében tégedet. ”

Eljön az idő: felelni kell! – hiszem,
a rejtett bűn napvilágra kerül;
ki kell mondani végre a szót: igen,
és vállalni a tettet – emberül.
Ehhez kellenek igaz hazafiak
és nem sunyin meghúzódó férgek,
de azok sem, akik maradiak,
s akkor hazám, minden újra éled.
De ki mutatja meg ősi múltadat,
s ki mondja meg, hogy ki a hazafi?
hol az az ember, aki ezt vállalja,
hol van hát? Jöjjön végre valaki!
Ki az, 'ki a múltról mindent kiderít,
és visszaadja dicső fényedet?
„Magyarok Nagyasszonya, segíts! Segíts!
kérlek, hazám nevében tégedet. ”

Hidd el! a Nyugat nem sokat tud rólunk,
azt is elferdítették valakik;
mondják, hogy most Európába tartunk,
de hisz' ott voltunk 45 tavaszig!
Az elmúlt időszak nagy rombolást végzett
az itt élő emberek lelkében,
és nem törtek szét még annyira népet,
mint a magyart, majdhogy nem egészen.
Lehet tudásunkat irigylik tőlünk,
'mellyel másoknak segítünk mindig,
vagy a hagyományt, 'melyet jól megőrzünk
zivataros időkben is, végig.
Hagyományunkra, mint kincsre úgy tekints!
az egyetlen, 'mely a tiéd lehet;
„Magyarok Nagyasszonya, segíts! Segíts!
kérlek, hazám nevében tégedet. ”

Sorvad már népünk, maroknyi magyarság,
elfogyunk lassan, mint a gyertyaszál;
minden magyarázat: esztelen badarság,
bárki mit mond, magadra maradtál.
Sötétben járod végig az utadat,
itt is, ott is csak egy-egy mécses ég;
hosszú még az út, nagyobb a feladat,
s kevesen vagyunk, vagy tán tévednék?
Csak ki kellene nyújtanom kezemet,
'melyet eddig imára kulcsoltam,
és találkozni valahol veletek,
hogy világosan lássam: ki, hol van?
„Ahhoz kérek erőt – nehogy elveszíts! – ,
hogy írhassam népemnek versemet;
Magyarok Nagyasszonya, segíts! Segíts!
kérlek, hazám nevében tégedet. ”

Kispest, 1995. szeptember 19.

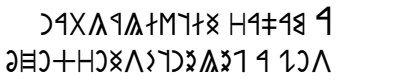

A magyar hitvilágban
sok a jelentéshordozó

Hiedelemvilágunk

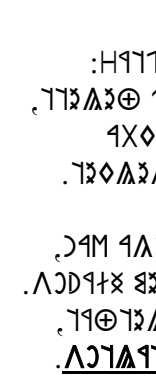

Nagy úr ám a kanászbojtár:
Uralkodik disznók felett,
Jézus űzte a disznókba
A megszálló gonosz lelket.

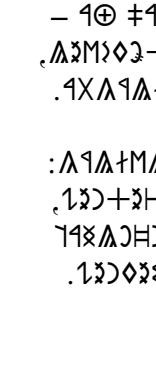

Születéskor vagy foga van,
Vagy csontja több, nem hiányos.
„Megmászhatja” az életfát,
Ám ekkor már neve: **táltos**.

Ég köldökét köti össze
– Ez az égig érő, nagy fa –
A földi lét köldökével,
S átnyúlik az alvilágba.

Az alvilág és túlvilág:
Egymással nem keverednek,
Csak a táltos parancsolhat
A rossz, gonosz szellemeknek.

Kispest, 2001. március 6.

„Harcolj mindig, ha a cél nemes,
de ne állj ellent, ha nem érdemes!”
Sellye János

Imádság

Mi is az imádság?
Míves zsinórra halkan fűzött gyöngy.
Sok hang vált fohásszá,
'mely egy zárt kapun folytonosan döng.

Pestszentlőrinc, 2008. december 21.

„Élet, Halál: minden beléd merül,
És bíróúl fölötted ki sem ül,
Csak aki lát — az Isten egyedül”
Reményik Sándor

Isten tudja

Isten égben lakik,
néha földre nézhet;
És ott, lent, bárkitől
bármit számon kérhet.

Fényt is létrehozott,
alkotott sötétet;
Művébe a Gonosz
halkan belelépett.

Törött így világom,
kérném az Egészet!
Olyan ez, amilyen:
olyan hevenyészett.

Égeraracsa, 2004. október 11.

Kapcsolat
(velőske)

Mindenki egy kicsi isten.
Ahányan csak voltak, vannak,
élő lelket kapott itt, lenn.
Szólni vele nem kiváltság.
Neve van a kapcsolatnak,
és ez a név: az imádság.

Égeraracsa, 1997. augusztus 23.

„A fejlődés lusta, ha egyszer valamit
kitalál, annál meg is marad”
Wolpert Lajos

Keleti tanok

A bölcs magyar embertől – ilyen van –
bizony távol áll nagyon a jin-jang. ☯
Ezeket nem magyarázza, érzi,
a természettel együtt él: féli.

Égeraracsa, 1996. június 18.

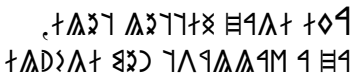

Aki igaz hittel teli,
az a vallást nem igényli

Kettőnk közé állt

Vajon megismerem az Urat,

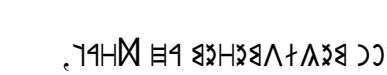

és egyáltalán megismerhetem-e?

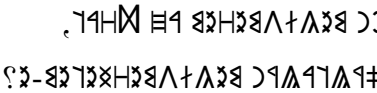

Nem hiszem, s ennek oka az, hogy

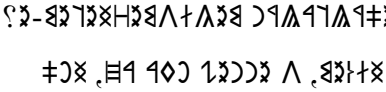

elfedi előlem a Hit embere.

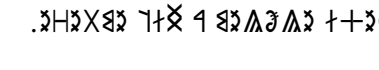

Kispest, 2003. március 3.

„Én Istenem, jó Istenem,
Lecsukódik már a szemem,
De a tied nyitva, Atyám,
Amíg alszom, vigyáz majd rám.
Vigyázz kedves szüleimre
Meg az én kis testvéremre!
Hogyha a nap újra felkel,
Csókolhassuk egymást reggel.
Ámen” *esti ima*

„Jó Istenem, felébredtem,
Te őrködtél énfelettem,
Köszönöm, hogy megtartottál,
Hogy felettem virrasztottál.
Óvj meg ma is szent kezeddel,
Szent kezedből ne engedj el,
Vedd oda mind, akit szeretsz,
Ó, hallgasd meg kérésemet!
Ámen” *reggeli ima*

Kevesen őrzik meg

Fehér a hit gyermekkorban,
majd bevonja szürke por.
Fújhat a szél innen-onnan,
áldozat lesz mindenkor.

Sötét virág nő belőle:
kiábrándultan sötét.
Mit lehet elvárni tőle,
ha ellene minden vét?

Égeraracsa, 2003. július 2.

Kezdet és vég,
vagy vám, vagy rév

Ki fizeti meg ?

A vatikáni valuta

fizetőeszköz nem lehet,

Az **Isten fizesse meg** -re

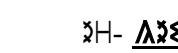

– úgy vélem – nincsen fedezet.

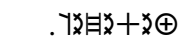

Égeraracsa, 2002. augusztus 15.

„Minden ember egy dohánylevél csak,
A reménység hosszú pipaszár,
Pipaszurkálók a szenvedések,
S dohányvágó kaszás — a halál”
Lisznyay Kálmán

Lebegő ladikon

Eveztem egyre,
egyre a vízen.
A vízen velem jött
sorsomban Isten.

Sodort a gondolat,
gondolat, félelem.
Félelem kísért
a vízben mellettem.

Semmibe merült,
merült az erő.
Az erő volt a hit,
sorsot segítő.

Ha minden elpusztul,
elpusztul a jelen.
A jelen, 'mely örök,
akkor kell a legyen!

Kispest, 2003. december 1.

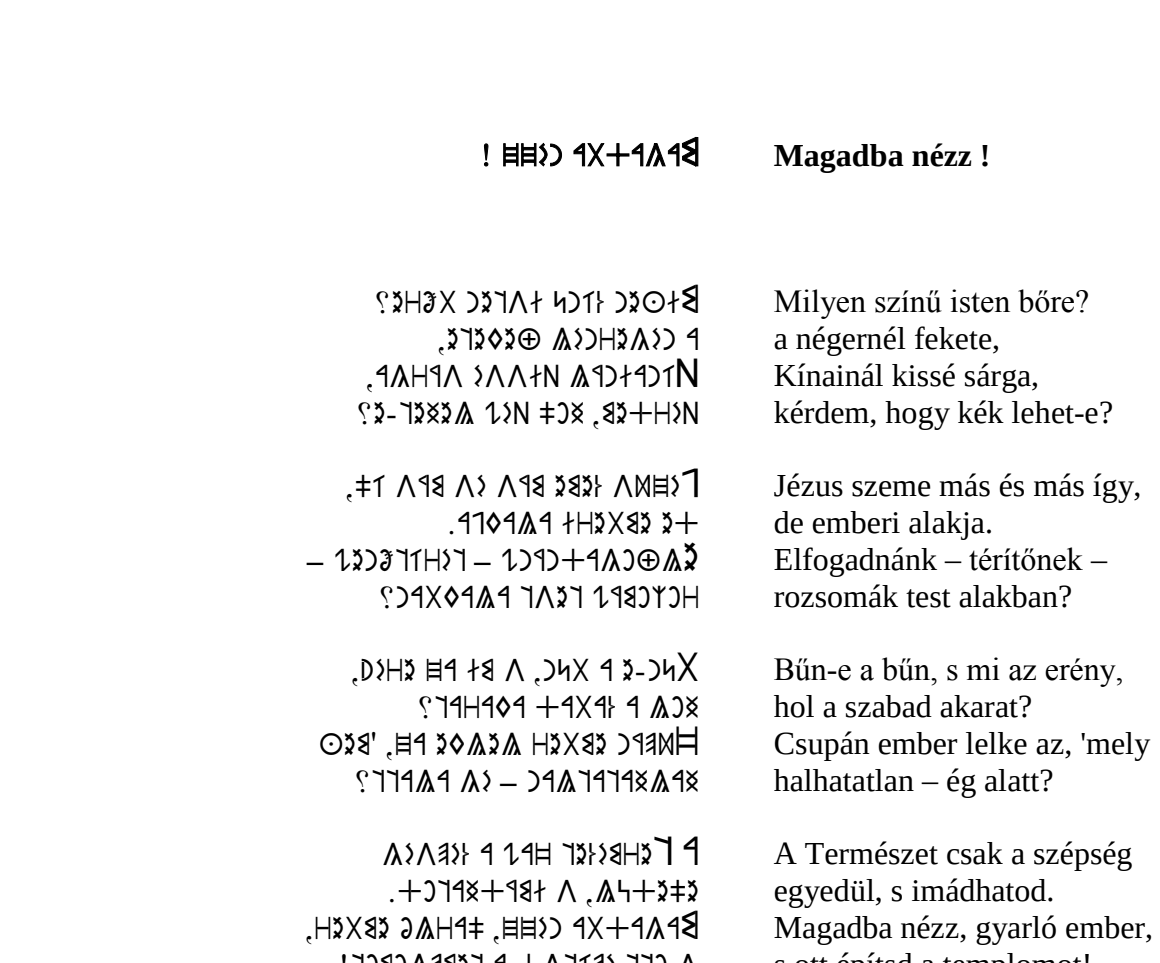

Őre a világnak:
Természet, imádlak!

Magadba nézz !

Milyen színű isten bőre?
a négernél fekete,
Kínainál kissé sárga,
kérdem, hogy kék lehet-e?

Jézus szeme más és más így,
de emberi alakja.
Elfogadnánk – térítőnek –
rozsomák test alakban?

Bűn-e a bűn, s mi az erény,
hol a szabad akarat?
Csupán ember lelke az, 'mely
halhatatlan – ég alatt?

A Természet csak a szépség
egyedül, s imádhatod.
Magadba nézz, gyarló ember,
s ott építsd a templomot!

Kispest, 2000. február 28.

A vallás csak emberi alkotás,
a Fényben való Hit: alapkő

Magyar kiváltság

Az Isteni Tudás
a földi tudással
régen egyesült.

Megszületett a **Mag**,
s a Tudás hatalma
hozzánk így került.

Magyar a népnevünk:
Tudás népe vagyunk,
ez is kiderült.

Ebben a sötétben,
ha a fényt megőrzöd:
minden sikerül.

Kispest, 1999. március 1.

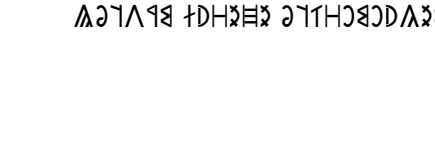

A vallások koholt elvei alig
különböznek az embereket
megnyomorító ezernyi mástól

Melyik vallás az igazi ?

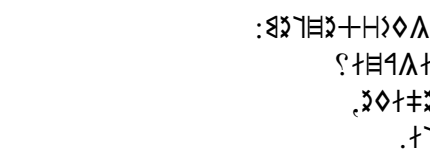

Sok-sok embert megkérdeztem:
Melyik vallás az igazi?
Válaszolt is mindegyike,
Hogy az övé, és szereti.

Válaszukat nem értettem,
Hiszen vallás sokféle van.
Eltöprengtem így hát ezen,
Végül mégis megoldottam.

A választ rá befoglaltam
Egy tanmese keretébe,
Remélve, hogy igazam van,
S nem engedtem hosszú lére:

Van egy király s három fia.
Rájuk marad örökségül
Egy értékes gyűrű – maga,
Vágyik is rá mind' veszettül.

Apjuk látja ezt a vágyat,
S a gyűrűből, 'mely nála van,
Két hamisat megformáltat,
Majd szétosztja nagy titokban.

A gyűrűkről minden fia
Külön-külön a jót hiszi.
Egyedül az apa tudja,
Melyik gyűrű az igazi.

Így van ez a vallással is:
Régtől fogva azt hisszük mi,
(Csak Ő tudja, melyik hamis),
Hogy a miénk az igazi.

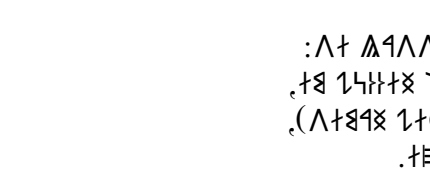

Filatorigát, 2015. június 22.

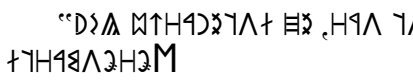

„Ez őrült sár, ez istenarcú lény”
Vörösmarty

Mi vagy ?

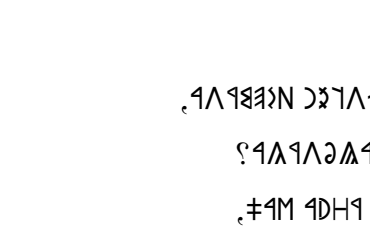

Mi vagy, kis porszem? Isten képmása,
magány vagy tömeg hű valósága?
A fény sorvadó, vágyó árnya vagy,
istennek kicsi, de porszemnek nagy.

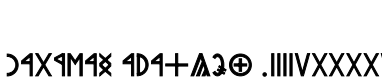

Égeraracsa, 1999. szeptember 21.

„Különös, hogy bárha egymásra utalt,
lazán csapong minden a Térben”
R. M. Rilke

Mindent magába foglaló

Maradandó a földi lét
annak – hiszen tudhatod –
'Ki a mulandóságon túl
teljesebben él, alkot.

Érezzük azt, és nem éljük,
hogy testünk itt otthonos;
Csak a tudat lépheti át
azt a határt, ha fontos.

Két rész, amely érintkezik,
'hol az élet határ még;
Aki mindezt átkarolja:
Egy -ben van, az Istenség.

Kispest, 2004. március 19.

„Hívő ember költő nem lehet!”
Janus Pannonius

Nem egészen…

Olyasmi ez, ami közszájon forog:
Vallás és a költő két külön dolog.
Azt, hogy mi szükséges, leírom ide:
Jó, ha van neki is valami hite!

Kispest, 2000. december 27.

A sors a születés és a halál között
a jelenben elrendelten élő létforma
körülményeinek lehetséges alakítása

Nem lehet, kell !
(velőske)

Keresztút volt s lehet is még.
Mit választhatsz az életben,
ha utadat kijelölték?
Előírt az úgy, ahogy' van.
Döntésedtől függ – szerintem –
a melyik nem, csak a hogyan.

Égeraracsa, 2002. szeptember 5.

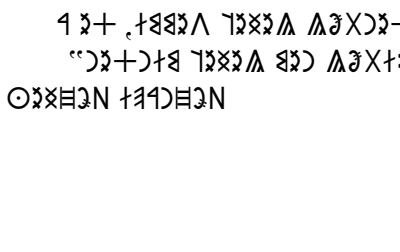

„Mindenből lehet semmi, de a semmiből nem lehet minden”
köznapi közhely

Nem lesz...

Emberé a munka,
Istené az áldás.
Tetszik ez vagy sem:
ebből nem lesz váltás!

Kispest, 1999. január 10.

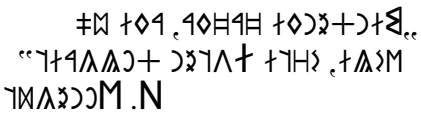

„Mindenki csacska, aki úgy véli, érti Isten dolgait”
K. Vonnegut

Olykor megáll a Föld…

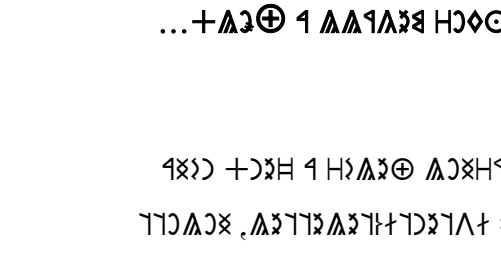

Bárhol felér a csend néha
egy istentisztelettel, holott
embertársainkban mára
az istenhit megfogyatkozott.

Filatorigát, 2014. október 1.

„Olykor a tudást nehezebb
elviselni, mint a tudatlanságot”
Komatsu Sakyo

Önmagad vagy ?

Az igazi ént kell megtalálni!
Minden egyéniség teret kívánt.
Az érzékek vallásos szeretete
ez az egyetemes lélek iránt.

Jézus a szeretet, és ő a bölcsesség,
amelyet megtalálsz a természetben.
Maga az alkotó tevékenység is
isteni, mint lélek az emberben.

Ha a lelket őszintén szolgálod,
már nem szolgálhatsz többé más urat.
A lélek lesz a szeretet, értelem,
s az alkotás számára nyit utat.

Kispest, 2003. december 10.

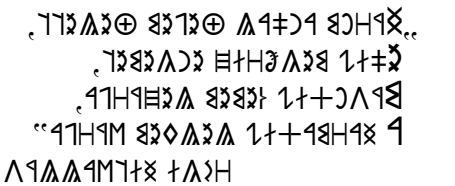

„Három angyal fejem felett,
Egyik megőriz engemet,
Második szemem lezárja,
A harmadik lelkem várja”
régi hitvallás

Őrangyalaim

Dacosan dúdolva
Bolyongok egy dallal:
Nem tartok senkitől,
Óv a három angyal.

Útadót fizetek
Holott még nincs készen:
Elvetemült lelkek
Ellopták azt régen.

A létben az ember
Sok fölös munkát ád:
Csúffá teszi Isten
Teremtett világát.

Szt. János kórház, 2014. december 28.

„Nem adhatok mást,
csak mi lényegem”
Madách

Ördögidéző
(rímes chorijambusok)

Legnemesebb férge hazámnak az ördög,
'Kit, ha idéznek babonás vénemberek;
Megjelenik, és azután benne örök
Társra találsz: már el se' megy, csak teveled.

Kispest, 1999. február 14.

Őseink, Hőseink, tekintsetek le ránk !…
(ősi imánk)

Erőszakkal feledtették
velünk el a hősi múltat;
Írásunk és nyelvünk oda,
s táltosaink is kimúltak.
Ezért a nagy büntetésből
egyértelmű kiút nincsen,
'Míg az Ősök hite porban,
addig minket ver az Isten.

Hol az Ősök tisztelete,
hol a régi egyistenhit?
Csak a Boldogasszony maradt,
a többi nem — nehogy elhidd!
Ebből a nagy büntetésből
egyértelmű kiút nincsen,
'Míg az Ősök hite porban,
addig minket ver az Isten.

Emeld fel a régi hitet,
ragyogjon az éjjel, nappal;
Az Ősök még segíthetnek,
csak kérni kell – alázattal.
Addig a nagy büntetésből
egyértelmű kiút nincsen,
'Míg az Ősök hite porban;
ezért minket ver az Isten.

Égeraracsa, 2002. szeptember 12.

Magyarázat

az ősi ima Cey-Bert R. Gyula: A sólyom embere útjai c. könyvében található

Az emberi tartást nem biztos,
hogy csak a fűző biztosítja

Pálfordulás
(velőske)

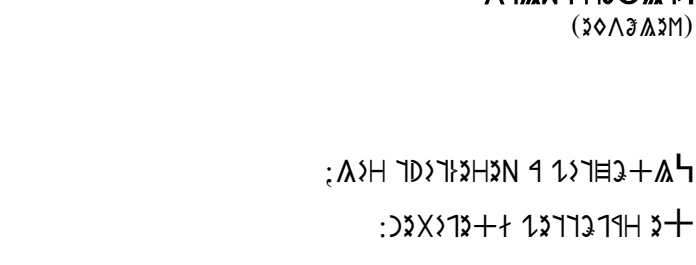

Üldözték a keresztényt rég;
De rájöttek idejében:
jó üzlet a kereszténység.
Ezt Saul is annak látta.
Keresztény lett és Pál néven
a Bibliát átformálta.

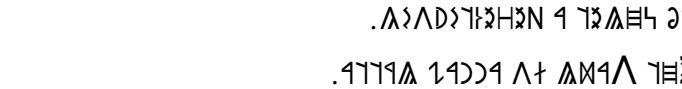

Égeraracsa, 1999. szeptember 2.

„A pénz nem mindenkor talál
embert és nem mindenütt”
Zrínyi Miklós

Pénzért – hitet

Az olyan gyülekezet, ahol szentség nélkül uralkodik a hit,
Csak mesterkedés, nem hivatás, 'mely gond nélkül becsapja tagjait.

Égeraracsa, 2001. október 7.

Sütés előtt

Tudod, mi van a kovászban?
Élesztőgomba. Semmi más?
Elmondom most hamarjában,
Hogy számomra mi a kovász.

Benne összes búzaszemen
Jézus-arc, mint ringó kalász,
Életnek is nevezhetem;
Ezt jelenti a kis kovász.

Benne a múlt, jelen s jövő,
A lét és élni akarás,
A bölcső és a főkötő;
Ezt jelenti a kis kovász.

Benne titokzatos élet,
'Mely olyan, mint a vágyódás,
Békés álmok, új remények;
Ezt jelenti a kis kovász.

Benne a sors és mi magunk,
Család és összetartozás,
És az a hely, ahol vagyunk;
Ezt jelenti a kis kovász.

Benne emberi jellemünk,
Jelképünk: a tiszta forrás,
Hagyomány, 'melyet teremtünk;
Ezt jelenti a kis kovász.

Benne kell, hogy legyen népünk
És az Úrhoz küldött fohász!
Remélem! majd nem kell félnünk,
Hogy nem kel meg a kis kovász.

Kispest, 1995. december 26.

„A világ híd. Menj át rajta,
de ne telepedjél meg ott”
Jézus

Találkozásom a Halállal
(K. A. elbeszélése alapján)

Szembejött utamon,
szembejött a Halál:

„Ember, kerestelek,
mely' úton indultál?

Ezután szem elől
nem vesztelek soha,

Bármilyen a sorsod:
édes vagy mostoha.

Meglásd, mindenhová
elkísérlek téged,

Itt még Halál vagyok,
odaát az Élet. ”

Kispest, 2003. december 29.

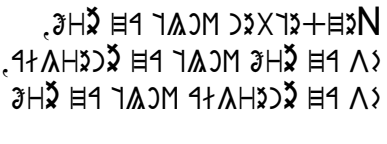

Kezdetben volt az Erő,
és az Erő volt az Energia,
és az Energia volt az Erő

Teljesül...

A sötétből lett,
telik az Ige.
Fény a szeretet
isteni hite.

Teljes az Idő:
a kör összeér.
Látszik, ahogy jő
kezdet a végért.

Kispest, 1999. február 23.

Teremtéskor

Hála nekem, van már massza,
a kérdés az: ki dagassza?

Kispest, 2003. április 5.

Térj vissza !

Mit képvisel a Hét vezér? :
amit a Hét égitest.
Turul népe! hamis a kép,
más, ha mást, elébed fest.
Szegény népem! Jöjjön meg az eszed végre,
és térj vissza, térj meg, őseid hitére!

Pápa űzte a Szellemet,
s a tudomány sem volt rest.
Így volt, aki a Lelket űzte,
s magára maradt a Test.
Szegény népem! Jöjjön meg az eszed végre,
és térj vissza, térj meg, őseid hitére!

Anyagias lett a világ
lenézve a Szellemet.
A mellérendelt viszonyokból
alárendelt szerep lett.
Szegény népem! Jöjjön meg az eszed végre,
és térj vissza, térj meg, őseid hitére!

Három törvény él e Földön:
Isten – Ember – Természet.
Megbontottuk az egyensúlyt,
'mely mára elenyészett.
Szegény népem! Jöjjön meg az eszed végre,
és térj vissza, térj meg, őseid hitére!

Ebben a nagy sötétségben
félve kiabál a Test.
Visszahívja, visszavárja
Lelket és a Szellemet.
Szegény népem! Jöjjön meg az eszed végre,
és térj vissza, térj meg, őseid hitére!

Ember! Engedd hát magadhoz,
s találd meg a Lelkedet!
Vele együtt istenivé
kiegészül Szellemed!
Szegény népem! Jöjjön meg az eszed végre,
és térj vissza, térj meg, őseid hitére!

Suhl, 1997. november 18.

A papok hisznek az Istenben, de akkor miért van a templomokon villámhárító?

Tollhiba a bibliában

Nem mindenütt azonosak a biblia betűi,
mert istenekről beszél a Károli kígyója;
Viszont határozottan egy Istenről tesz említést,
– ezt állítva – többek között – a Luther-biblia.

„Boldogok a lelki szegények…” sem úgy hangozhatott,
– így kezdődik a Hegyi beszéd első mondata;
A helyes változat: „Boldogok a szegény lelkiek…” ,
s ez az emlékezetből író Máté hibája.

Pilisvörösvár, 2012. február 3.

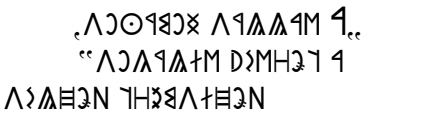

„A vallás homályos,
a törvény világos”
közismert közlés

Továbbra is talány

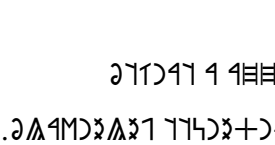

Vallásórán magyarázza a tanító
azt, hogy az Isten mindenütt jelenvaló.
Jancsika közbevág: – Nem lehet olyan nagy,
mert akkor miért kérdezte: „Ádám, hol vagy?”

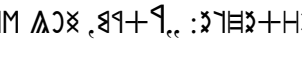

Pestszentlőrinc, 2016. május 28.

𐌰𐌰𐌻𐌺𐌴 𐌰𐌻 𐌽𐌰𐌷𐌹 (𐌽𐌴𐌰𐌷𐌰𐌽𐌼)	**Tőle is függ** (velőske)
.𐌰𐌷𐌽𐌹𐌻𐌹𐌽 ,𐌹𐌻𐌲𐌹𐌻𐌹𐌽 𐌾𐌹𐌻𐌽𐌰𐌹𐌰𐌰𐌹𐌼𐌰𐌽	Elvállalhatsz bármit, bárhol.
,𐌻𐌷𐌼𐌹 𐌰𐌻 𐌹𐌴𐌹 ,𐌰𐌰𐌽𐌽 𐌻𐌽𐌷𐌷𐌽𐌹 𐌹𐌻𐌲'	'Mit tenned kell, azt is tudod,
.𐌰𐌷𐌴𐌹𐌷𐌹 𐌹𐌴𐌴 𐌾𐌹 𐌷𐌴𐌹𐌷𐌹 𐌹	a józan ész csak tanácsol.
.𐌴𐌾𐌽𐌷 𐌻𐌹𐌼 𐌾𐌷𐌷𐌽𐌹 𐌹𐌽𐌽𐌰 𐌴𐌽	Ez lehet könnyű vagy nehéz.
,𐌻𐌷𐌷𐌴𐌹𐌽 𐌰𐌰𐌽𐌽 𐌽𐌷𐌷𐌽𐌹𐌰𐌻 𐌴𐌹 𐌰𐌾	És az Istenre kell bíznod,
.𐌾𐌾𐌰𐌽 𐌴𐌹 𐌹𐌽𐌽𐌰𐌰𐌺𐌴 𐌰𐌷𐌹𐌻𐌹𐌹	akitől függhet az egész.
𐌷𐌹𐌽𐌹𐌼𐌹𐌽 𐌲𐌷𐌰𐌹 .IVXXXXXVXXXXXXX ,𐌹𐌰𐌽𐌷𐌰𐌻𐌻𐌴	**Kispest, 1996. december 17.**

Történhet így is
(velőske)

Erő hat a világűrben.
Egyesíti a lelkeket
egy közös cél érdekében.
Értelemre vált az ösztön.
Felébred az emlékezet,
s a Teremtő így létrejön.

Égeraracsa, 1999. október 2.

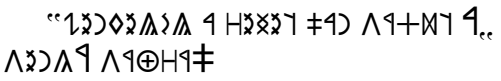

„A tudás nagy teher a léleknek”
Gyárfás Ágnes

Tükörbe nézz !

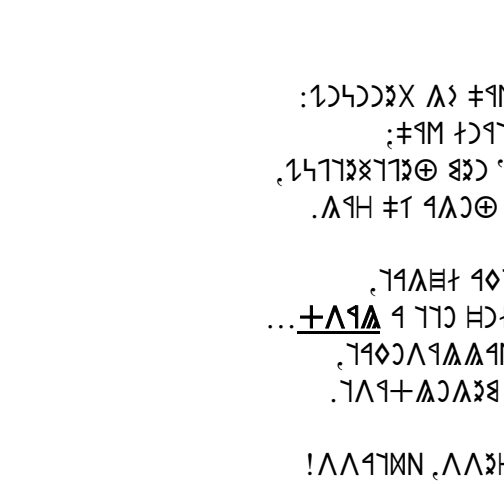

Olthatatlan vágy ég bennünk:
az igazság utáni vágy;
A „nagy talányt” nem fejthetjük,
titkos féreg foga így rág.

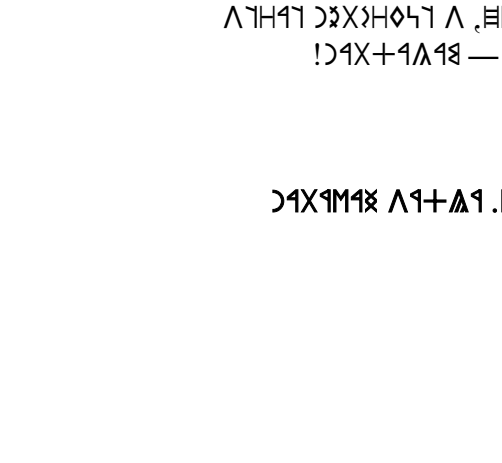

Az életnek titka izgat,
mert a végén nincs ott a **lásd**…
Kitalálhatsz vallásokat,
ám a halál ad megoldást.

Ne jövőben keress, kutass!
a megoldás tebenned van.
Lelkedbe nézz, s tükrében tarts
önvizsgálatot — magadban!

Égeraracsa, 2002. július 2.

„Ne a tükröt átkozd, ha a képed ferde!”
Gogol Miklós

Ugye nem ?

Év múlik év után,
s változatlan marad;
Vagy mint skót fenyéren
felgyullad a csarab.

Nehéz változtatni:
jó langyos a vizünk,
Ha a hitünk elszállt,
minek erőlködjünk?

A hit hatalma: erő,
s hegyeket mozgat meg.
A tétlen tespedés
fájhat a lelkednek.

Ugye nem élsz te is
hitetlen lélekkel?
Ha válaszod: igen,
úgy ismételned kell!

Kispest, 2000. december 26.

A legveszélyesebb hazugságok azok,
amelyek hasonlítanak az igazságra

Útkeresés

Válaszutak az életben
Y -ba torkollnak.
Sok álvallás, sok szélhámos,
s kevesen az igazak.

Bárányborbe bújt a farkas,
üveggyöngyét kelleti.
Csak az a baj, 'mit érte kér,
sokkal több, mint szellemi.

A „tanítást” fizetni kell!
– a magas díj márkát véd –
„Ami drága, rossz nem lehet” –
ezt a „mester” tudja még.

Széles az út és kényelmes,
elfér rajta a sok nyáj.
Az „apostol” 'mit feltálal,
az csak moslék, bárhogy fáj.

Látvány, zsivaj, önkívület,
a hit helyett kárhozat;
Mert a dolgok vagy halandók,
vagy isteni változat.

Ha hited van, adok egyet,
ha nincs, akkor elveszem.
A rejtélyes elvek ellen
tiltakozik értelem.

Örök Ember, gondolkodjál,
s hagyd a fertőt könnyedén!
Emelkedjél sárból – lélek – ,
és indulj el felfelé!

Égeraracsa, 1999. szeptember 16.

„Valahun egy varjú károg;
Ide s tova botorkálok.
Sír a lovam, sírok magam;
Az haragnak napja ma van”
népdal

Utolsó ítélet

Lesz egy nap: a harag napja,
valaki azt számon tartja.
Isten mond álljt a világra,
végét veti, nem is bánja.
Ki az, aki ezt kimondja?
hát a Dávid meg Szibilla.

Égeraracsa, 2001. szeptember 3.

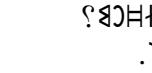

Jelentőséget így kapott
a hajdani ősállapot

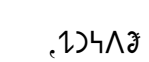

Vágy a helyreállításra

Mi is volt a paradicsom?
Boldog ősállapot.
Gondtalanság, büntetlenség
Mindenkinek jutott.

Bűnt követett el az ősünk,
Elveszett így minden.
Távozott az isten tőlünk:
Aranykor már nincsen.

Láthatatlan félkörív a
Halálon túli tér,
És a zálog: maga isten
Egyszer majd visszatér.

Égeraracsa, 2006. április 28.

Az isten(ek) az Ős-Egynek van(nak) alárendelve	

Visszatérés a Boldogasszonyhoz	

A Kárpát-medence	
tagolt lett, szétszakadt.	
Benne az istenhit:	
szétmállott akarat.	
Nem is lesz egységes,	
bárhogyan törekszik;	
Amíg az ősi hit	
el nem jut lélekig.	

Égeraracsa, 2010. szeptember 29.	

Kis magyarázat a versekhez

*A **mottók** – (általános gondolatot kifejező tömör idézetek) valamilyen módon kapcsolódnak az alapgondolathoz. Az aláírás nélküliek saját alkotások. (mítosz → hitrege, legenda → csodarege, epigramma → velőske)*

***Népmese** – a nép ajkán született, vagy külföldről átvett elbeszélés.*
***Néprege** – valóságos személyhez vagy tárgyhoz kapcsolódó meseszerű történet.*
***Hitrege** – a világ keletkezéséről, természeti jelenségekről szóló olvasmány.*
***Csodarege** – Istenhez, Jézushoz, szentekhez és csodákhoz fűződő (olvasandó) esemény.*
***Monda** – népi emlékezeten alapuló <u>történelmi valóságot</u> feldolgozó hagyomány.*

A mottóknál feltüntetett nevek magyaros változata:

Karl Immermann – Immermann Károly, Cesare Lombroso – Lombroso Cézár,
Lothar Kusche – Kusche Lotár, Raymond Smullyan – Smullyan Rajmund,
Francis Bacon – Bacon Ferenc, Charlotte Brontë – Brontë Sarolta,
Małgorzata Musierowicz – Musierowicz Margit, Oscar Wilde – Wilde Oszkár,
Bo Carpelan – Carpelan Bodó, Johannes Lehmann – Lehmann János,
Claudia Graf – Graf Klaudia, Enrico Castelnuovo – Castelnuovo Henrik,
Su Towsend – Towsend Zsu' , Grazia Deledda – Deledda Grácia,
John Muir – Muir János, Frances Elisa Hodgson – Hodgson Franciska Eliza,
Roland Gööck – Gööck Lóránt, Francesco Petrarca – Petrarca Ferenc,
Heinrich v. Ofterdingen – Ofterdingen Henrik, Immanuel Kant – Kant Immánuel,
Walter Sperling – Sperling Valter, Guy de Maupassant – Maupassant Vitus,
Eliška Horelova – Horelova Eliza, Camille Flammarion – Flammarion Kamill,
Jerome K. Jerome – Jerome Klapka Jeromos, William Blake – Blake Vilmos,
Johann Wolfgang v. Goethe – Goethe W. János, Otto v. Bismarck – Bismarck Ottó,
Vlagyimir Maskov – Maskov Vladimir, Eric Linklater – Linklater Erik,
Dimitar Korudzsiev – Korudzsiev Demeter, Theodor Fontane – Fontane Tódor,
Marlene Dietrich – Dietrich Marléne, Henry van Dyke – Dyke Henrik,
Stephen Leacock – Leacock István, Friedrich v. Schiller – Schiller Frigyes,
Luigi Capuana – Capuana Lajos, William Wordsworth – Wordsworth Vilmos,
Conrad Ferdinand Meyer – Meyer Konrád Ferdinánd, Robert Frost – Frost Róbert,
Hans Christian Andersen – Andersen Jani Krisztián, Victor Hugo – Hugo Viktor,
Antonín Rükl – Rükl Antal, Henry-Frederic Amiel – Amiel Henrik Frigyes,
Oliver Wendell Holmes – Holmes Olivér Vendel, Stanisław Lem – Lem Szaniszló,
Robert Musil – Musil Róbert, Charles Robert Darwin – Darwin Károly Róbert,
Heinrich Heine – Heine Henrik, Paul Valéry – Valéry Pál, Karl May – May Károly,
Etienne Rey – Rey István, Joanna Kathrin Rowling – Rowling Johanna Katalin,
Joseph Joubert – Joubert József, François Villon – Villon Ferenc
Jonathan Swift – Swift Jónás, Louis Bromfield – Bromfield Lajos,
Giuseppe Mezzofanti – Mezzofanti József, Franz Jahn – Jahn Ferenc,
Henri Bergson – Bergson Henrik, Josef Klepešta – Klepešta József,
John Keats – Keats János, Miguel Cervantes Saavedra – Cervantes Saavedra Mihály,
Christian Morgenstern – Morgenstern Krisztián, Otto Jespersen – Jespersen Ottó,
Pedro Calderón de la Barca – Barca Calderón Péter, Jules Renard – Renard Gyula,

Konrad Lorenz – Lorenz Konrád, Lev Nyikolajevics Tolsztoj – Tolsztoj Leó,
Dennis Shasha – Shasha Dénes, Georg Bernard Shaw – Shaw György Bernát,
Lewis Wolpert – Wolpert Lajos, Pedro Antonio de Alarcon – Alarcon Péter Antal,
Adam Wiśniewski-Snerg – Wiśniewski-Snerg Ádám, Jean Calvin – Kálvin János,
Théodore de Banville – Banville Tivadar, Alekszandr Beljajev – Beljajev Sándor,
Theodor Storm – Storm Tódor, Théophile Gautier – Gautier Teofil,
Karl Neumann – Neumann Károly, Alphonse Daudet – Daudet Alfonz,
Igor Roszohovatszkij – Roszohovatszkij Igor, Bertold Brecht – Brecht Bertalan,
Emily Brontë – Brontë Emilia, Jean François Paul de Gondi Retz – Retz Pál,
Nichols Beverley – Beverley Miklós, Antonio Bonfini – Bonfini Antal,
Tadeusz Dołega-Mostowicz – Dołega-Mostowicz Tádé, David Lodge – Lodge Dávid,
Karel Čapek – Čapek Károly, Erich Kästner – Kästner Erik,
William John Locke – Locke Vilmos, Adam Mickiewicz – Mickiewicz Ádám,
Marie-Catherine 'D Aulnoy – D' Aulnoy Mária Katalin, Jack London – London Jani,
Charles Batteux – Batteux Károly, Richard Katz – Katz Richárd,
John Steinbeck – Steinbeck János, Charles Baudelaire – Baudelaire Károly,
Bernard Fontanelle – Fontanelle Bernát, José Gutierez – Gutierez József,
Friedrich v. Schelling – Schelling Frigyes, Francis Jammes – Jammes Ferenc,
George Enescu – Enescu György, Alexandra David-Neel – David-Neel Alexandra,
Ludwig Wittgenstein – Wittgenstein Lajos, Rudolf Stratz – Stratz Rudolf,
Mary T. Browne – Browne Mária T. , Alexander Puskin – Puskin Sándor,
Philip Sidney – Sidney Fülöp, William Saroyan – Saroyan Vilmos,
Wilkie Collins – Collins Vilmos, Cornell Woolrich – Woolrich Kornél,
Nataly Eschstruth – Eschstruth Natália, Matilde Serao – Serao Matild,
François Rochefoucauld – Rochefoucauld Ferenc, Hal Clement – Clement Henri,
Andre Gide – Gide Endre, Honor Tracy – Tracy Honória,
William Robertson – Robertson Vilmos, Eric Knight – Knight Erik,
Benjamin Franklin – Franklin Benjámin, Harry Harryson – Harryson Henri,
Christine Breden – Breden Krisztina, James Jeans – Jeans Jakab,
Maurice Leblanc – Leblanc Móric, Henryk Sienkiewicz – Sienkiewicz Henrik,
Lev R. Sejnyin – Sejnyin R. Leó, Daniel De Foe – De Foe Dániel,
Emil Gaboriau – Gaboriau Emil, Edna Ferber – Ferber Edina,
Mihail Zoscsenko – Zoscsenko Mihály, Karl Theodor Körner – Körner Károly Tódor,
Wilham Collins – Collins Vilmos, Felix Salten – Salten Félix,
Henry King – King Henrik, Siegmund Freud – Freud Zsigmond,

Tartalomjegyzék

(vallás és hit)

1995

A Zen és én
Fohász a Boldogasszonyhoz
Sütés előtt

1996

A mélység előtt
Keleti tanok
Tőle is függ

1997

Erdő mellett a klastrom
Kapcsolat
Térj vissza!

1998

Egy az Isten
Fogas kérdés

1999

Nem lesz…
Órdögidéző
Teljesül
Magyar kiváltság
Pálfordulás
Útkeresés
Mi vagy?
Történhet így is

2000

Magadba nézz!
Ugye nem?
Nem egészen…

2001

Hiedelemvilágunk
Betelt a törvény
Utolsó ítélet
Pénzért hitet

2002

Tükörbe nézz!
Félreértésen alapul
Ki fizeti meg?
Nem lehet, kell!
Őseink, Hőseink, tekints…

2003

Kettőnk közé állt
Adj fényt nekünk, Isten!
Teremtéskor
A tájt
Esengve
Kevesen őrzik meg
Lebegő ladikon
Önmagad vagy?
Találkozásom a Halállal

2004

Mindent magába foglaló
Isten tudja

2005

Alaki azonosság

2006

Vágy a helyreállításra

2007

Bizonytalan léptekkel

2008

Imádság

2010

Visszatérés a Boldogasszonyhoz

2012

Tollhiba a bibliában

2014

Olykor megáll a Föld…
Őrangyalaim

2015

Melyik vallás az igazi?

2016

Továbbra is talány